

מפגש ראשון:

יום ג', 26 במרץ 2024, 19:00-20:30

עם ד"ר עילי ראונר

הסופר הצרפתי היהודי, ז'ורז' פרק, איבד את שני הוריו במלחמת העולם השנייה. הוריו הותירו בו זכרונות קלושים, רגעים בודדים, צללים שנחרטו בילדותו.

שני צדדים מנוגדים ביצירתו של פרק: הגלוי – כתיבתו משופעת במחקרים ספרותיים חדשניים ובניסויים לשוניים; הוא מתעד ומתענג על תרבות ההמונים במחצית השנייה של המאה העשרים. אולם בצידה הנסתר, מכהנת בחשאי המלנכוליה, עולות לפני השטח תחושות של התפוררות, היעדרות וריקנות, מאבק כוחות בין השכחה לרסיסי הזיכרונות. כיצד הדברים באים לידי ביטוי בספריו: במפגש נחקור את זהותו של האדם הפרקיאני, ונקרא מתוך הספרים: "איש ישן" (1967), "מבחר מרחבים" (1974), ו-"W או זיכרון ילדות" (1975).

יום ג' / 26.03.2024 / 19:00-20:30 / עם ד"ר עילי ראונר

מפגש שני: יום ג', 2 באפריל 2024, 19:00-20:30

עם ד"ר חרית שילה

אוונגרד: המהפכה הצרפתית (האחרת) ששינתה את פני העולם

בתחילת המאה העשרים, קמו חברות אמנותיות חלוציות בצרפת שביקשו לעצב מן היסוד את התודעה האנושית. לא עוד מאבק מזויין ברחובות כנגד משטרים פוליטיים שסרחו והתיישנו, אלא חיפוש עמוק יותר בעקבות תנאי יצירה חדשים ומציאת דרכי חשיבה חופשיים שישנו את נפשו של האדם ואת רוחה של החברה בכללותה.

מציריך לפריז ועד לעין הוד – כפר האמנים שהקים האמן מרסל ינקו, תנועות האוונגרד כמו הדאדא וכמו הסוריאליזם (בציור, בקולנוע ובספרות) היו אמנם נגועות בטרומה של מלחמת העולם הראשונה, אך הם גם רכבו על גבה והפיצו בשורה אוניברסאלית רבת כוח.

מפגש שלישי: יום ג', 9 באפריל 2024, 19:00-20:30

עם ד"ר דורית שילה

אדית פיאף - לטוות זהב מקש

אדית פיאף הייתה לאגדה עוד בימי חייה. מתוך העליבות והעוני, נערת רחוב המשוטטת ברובעים האפלים של פריז, צמחה לאיקון גדול של השאנסון הצרפתי, ובמידה רבה בזכות מעשה ידיה. במפגש נעקוב אחר תחנות בחייה של פיאף, דרך השירים הגדולים שהיו לסמלים של הזמן, אבל נעצור גם במקומות שאותם העדיפה להסתיר שכן התנגשו עם מעשה האגדה שטוותה.

נתבונן ונקשיב לאדית פיאף, הן האישה והן המיתוס של הזמרת "הגדולה מהחיים". נבקש להבין כיצד התפתח המיתוס הזה, מה הניע אותו, מדוע התקבל באהדה כה רבה, וזאת על רקע ההיסטוריה של צרפת במאה העשרים מוכת המלחמות.

מפגש רביעי: יום ג', 16 באפריל 2024, 19:00-20:30

עם ד"ר עילי ראונר

קולנוע אחרי הירשימה: הקולנוע הצרפתי לנוכח האסון

האם אפשר ליצור קולנוע לאחר מלחמת העולם השנייה, לנוכח זוועות אושוויץ והטלת פצצת האטום על הירשימה? – במפגש האחרון נבקש להתייחס לשאלה המהותית הזאת, אשר מעסיקה אמנים ואמניות רבים גם היום, דרך סרט הקולנוע "הירשימה אהובתי" (1959) של הבמאי אלן רנה, לתסריט של הסופרת מרגריט דיראס. נצפה בקטעים מיצירת מופת

זאת, שנחשבת לפסגת "הגל החדש" הצרפתי, ונגלה את מבטו הפואטי שחולל מהפכה בדרכי המבע הקולנועיים המקובלים עד כה, אבל גם נתבונן באופן שבו הוא ממזג אהבה ומוות, כאב ועונג, זיכרון ושכחה.